

maader vil gøre sig gældende i Lovgivningen. Dette fremgaar blandt andet af forskellige stærke Bevægelser ude i vort Folk, men det fremgaar ogsaa af, at Rigsdagen i de senere Aar har nedsat forskellige Kommissioner, og det ærede Medlem omtalte, hvorledes man efter hans Formening maatte komme til, at Skattelove, Toldloven og de sociale Love vilde være at reformere samtidig med Gennemførelsen af de Reforme, vi knytter til Jordspørgsmaalet. Det var for mig glædeligt at høre, thi det tyder paa, at der vil kunne oparbejdes en Fællesvillie til en retfærdigere Løsning af de social-økonomiske Spørgsmaal paa lignende Maade, som vi nu i Kraft af den Fællesvillie, der raader i Folket og her paa Rigsdagen, vil kunne give vort Folk en demokratisk Grundlov. Til den Tid vil vi komme i Besiddelse af Midler, ved hvis Hjælp vi vil kunne forebygge den uretfærdige, unaturlige Prisstigning paa Jorden, en Stigning, om hvis Farer der tales meget baade rigtigt og urigtigt, men overfor hvilken man faktisk i Øjeblikket kun har dette ene Mittel, i videste Udstrækning at forhøje Lønningerne for saavel Skovarbejdere som Landarbejdere. Ud fra disse Betragtninger tør jeg anmode den højtærede Landbrugsminister om at foranledige, saa vidt muligt endnu i Vinter, en Forhøjelse af disse Lønninger. Det er, som bekendt, kun ganske smaa Midler, hvorom det drejer sig, det kan ikke øve nogen synderlig Indflydelse paa Finansloven. Men det betyder uhyre meget dels for de vedkommende selv, dels fordi det vidner om, at Staten har Blik for, at paa saadanne Omraader vil det kunne tillades den at være Foregangsmand.

Dernæst formener Skovarbejderne, at der ved Besættelsen af Pladserne som Skovløbere og Hegnsmand kunde tages noget mere Hensyn til ældre, veltjente Arbejdere. Man søger ofte udenfor Kredsen for at finde Folk, og det er ofte Hensynet til vedkommendes Forældre, der er i højere Grad afgørende end Hensynet til vedkommende selv. Det er jo vanskeligt for udenforstaaende at kontrollere Rigtigheden af slig Tale, det skal jeg indrømme. Men jeg henpeger derpaa og advarer imod, at de udprægede Familie- og Slægtshensyn, der stærkt influerede paa vore Fædres Besættelser af Embeder, og som sikkert ogsaa i for høj Grad er til Stede i det nuværende Slægtled, trænges noget i Baggrunden. Det skulde komme dertil, at Individets egne Fortjenester og egne Kvalifikationer

bliver afgørende ved Besættelsen af alle Pladser i det offentlige Tjeneste.

Om Pension for Skovarbejdere nytter det jo selvsagt ikke i Øjeblikket at tale. Men jeg vil ligesom det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) udtale Ønsket om, at disse Mænd maa faa Pensionsret, naar Spørgsmaalet om en lovfæstet Ordning af Understøttelser til Statens ikke-pensionsberettigede Tjenestemænd nu i den nærmeste Fremtid kommer til Behandling paa Rigsdagen.

Endnu et tredje Spørgsmaal har jeg til den højtærede Landbrugsminister. Under Veterinær- og Landbohøjskolen findes en Udgiftspost til det landøkonomiske Forsøgslaboratorium. Under Konto e., Forsøgsudgifter, er der en Post paa 47,000 Kr. Ved at gennemse Anmærkningerne og ved at se i det offentliggjorte Statsregnskab for 1912—13 faar man nogen Specifikation af Udgiftsposterne. Men der er dog en enkelt Post, der hedder Erstatning til Forsøgsværter, som det kunde interessere mig og andre at faa nøjere specificeret. Jeg skal tillade mig at anmode den højtærede Minister om at give enten en saadan Oversigt over det sidst afsluttede Statsregnskab eller ogsaa en Specifikation over Posterne, som de fordeler sig paa det her forelagte Finanslovsforslag. Den samlede Udgift til Forsøgslaboratoriet er 171,247 Kr.

Maa jeg dernæst bringe den højtærede Trafikminister og den højtærede Landbrugsminister min og de paagældende Egenes Beboeres Tak for deres Besigtigelse af de Arealer, hvorigennem den paatænkte Jernbane fra Hornbæk til Gilleleje skal føres, ligeledes takke Regeringen, fordi den ved sine Overvejelser af denne Sag er naaet til samme Resultat som den foregaaende Regering, nemlig at denne Jernbane skal anlægges, og endelig takke, fordi Regeringen i dette Øjemed vil fremsætte et Forslag endnu i denne Samling, et Forslag, som forhaabentlig vil blive ophøjet til Lov.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) omtalte forleden et Spørgsmaal af vidtrækkende økonomisk Betydning for vort Erhvervsliv. Spørgsmaalet er ikke nyt for Tingets Medlemmer, idet det har været behandlet to Gange før. Det er Spørgsmaalet om Anlæg af en fast Forbindelse mellem Masnedø og Orehoved. I Betragtning af, at der to Gange er afholdt Folketingsvalg, siden Sagen var fremme her paa Rigsdagen, og at der to Gange er kommet nye Medlemmer, sidste Gang endog noget over 30, tør man forudsætte,